Przygotowanie do egzaminu z geometrii 3D

23 stycznia 2025

Spis treści

1 Formulas 1

1 Formulas

Długość wektora ${f V}$ jest określona jako:

$$\|\mathbf{V}\| = \sqrt{V_x^2 + V_y^2 + V_z^2}$$

Opis: Ten wzór pozwala obliczyć długość (moduł) wektora w przestrzeni trójwymiarowej, używając jego współrzędnych $V_x,\,V_y,\,V_z.$

Iloczyn skalarny dwóch wektorów ${f V}$ i ${f W}$ jest określony jako:

$$\mathbf{V} \cdot \mathbf{W} = V_x W_x + V_y W_y + V_z W_z$$

Opis: Ten wzór oblicza iloczyn skalarny (dot product) dwóch wektorów w przestrzeni trójwymiarowej, mnożąc odpowiadające sobie współrzędne V_x , W_x , V_y , W_y , V_z , W_z i sumując wyniki.

Iloczyn wektorowy dwóch wektorów V i W jest określony jako:

$$\mathbf{V} \times \mathbf{W} = \begin{bmatrix} V_y W_z - V_z W_y \\ V_z W_x - V_x W_z \\ V_x W_y - V_y W_x \end{bmatrix}$$

Opis: Iloczyn wektorowy (cross product) dwóch wektorów w przestrzeni trójwymiarowej tworzy nowy wektor, który jest prostopadły do płaszczyzny utworzonej przez \mathbf{V} i \mathbf{W} . Składniki nowego wektora są obliczane na podstawie powyższego wzoru.

Rzut wektora W na V jest określony jako:

$$\mathrm{proj}_{\mathbf{V}}\mathbf{W} = \frac{\mathbf{V} \cdot \mathbf{W}}{\|\mathbf{V}\|^2}\mathbf{V}$$

Opis: Rzut wektora W na V to wektor będący projekcją W na kierunek V.

Każdy układ liniowo niezależnych wektorów \mathbf{U}, \mathbf{V} i \mathbf{W} można przekształcić w ortonormalny układ $\mathbf{u}, \mathbf{v}, \mathbf{w}$ za pomocą algorytmu ortonormalizacji Grama-Schmidta:

$$\mathbf{u} = \frac{\mathbf{U}}{\|\mathbf{U}\|}$$

$$\mathbf{v} = \frac{\mathbf{V} - \operatorname{proj}_{\mathbf{u}} \mathbf{V}}{\|\mathbf{V} - \operatorname{proj}_{\mathbf{u}} \mathbf{V}\|}$$

$$\mathbf{w} = \frac{\mathbf{W} - \operatorname{proj}_{\mathbf{u}} \mathbf{W} - \operatorname{proj}_{\mathbf{v}} \mathbf{W}}{\|\mathbf{W} - \operatorname{proj}_{\mathbf{u}} \mathbf{W} - \operatorname{proj}_{\mathbf{v}} \mathbf{W}\|}$$

Opis: Algorytm ortonormalizacji Grama-Schmidta służy do przekształcenia układu liniowo niezależnych wektorów w układ ortonormalny (wektory wzajemnie prostopadłe o długości 1). Proces polega na: - Normalizacji pierwszego wektora **U**, - Usuwaniu rzutów kolejnych wektorów na wcześniejsze i normalizacji powstałych wyników.

Wyznacznik macierzy $M - \lambda I$ jest obliczany jako:

$$\det(M - \lambda I) = \begin{vmatrix} 1 - \lambda & 0 & 1\\ 0 & 1 - \lambda & 0\\ 1 & 0 & 1 - \lambda \end{vmatrix}$$

Opis: Wzór ten przedstawia wyznacznik macierzy $M-\lambda I$, gdzie λ to wartość własna (eigenvalue), a I to macierz jednostkowa. Wyznacznik jest wykorzystywany w obliczaniu wartości własnych macierzy oraz w analizie jej własności algebraicznych.

Wyznacznik macierzy 3×3 można rozwinąć wzdłuż pierwszego wiersza w następujący sposób:

$$\begin{vmatrix} M_{xx} & M_{xy} & M_{xz} \\ M_{yx} & M_{yy} & M_{yz} \\ M_{zx} & M_{zy} & M_{zz} \end{vmatrix} = M_{xx}(-1)^{1+1} \begin{vmatrix} M_{yy} & M_{yz} \\ M_{zy} & M_{zz} \end{vmatrix} + M_{xz}(-1)^{1+3} \begin{vmatrix} M_{yx} & M_{yy} \\ M_{zx} & M_{zz} \end{vmatrix} + M_{xz}(-1)^{1+3} \begin{vmatrix} M_{yx} & M_{yy} \\ M_{zx} & M_{zy} \end{vmatrix}$$

$$= M_{xx}M_{yy}M_{zz} - M_{xx}M_{yz}M_{zy}$$

$$- M_{xy}M_{yx}M_{zz} + M_{xy}M_{yz}M_{zx}$$

$$+ M_{xz}M_{yx}M_{zy} - M_{xz}M_{yy}M_{zx}$$

Opis: Wyznacznik macierzy 3×3 oblicza się, rozwijając go wzdłuż wiersza lub kolumny. Wzór ten przedstawia rozwinięcie wzdłuż pierwszego wiersza z zastosowaniem wyznaczników macierzy 2×2 dla odpowiednich podmacierzy.

Iloczyn dwóch macierzy M i K można zapisać jako:

$$MK = \begin{pmatrix} M_{xx}K_{xx} + M_{xy}K_{yx} + M_{xz}K_{zx} & M_{xx}K_{xy} + M_{xy}K_{yy} + M_{xz}K_{zy} & M_{xx}K_{xz} + M_{xy}K_{yz} + M_{xz}K_{zz} \\ M_{yx}K_{xx} + M_{yy}K_{yx} + M_{yz}K_{zx} & M_{yx}K_{xy} + M_{yy}K_{yy} + M_{yz}K_{zy} & M_{yx}K_{xz} + M_{yy}K_{yz} + M_{yz}K_{zz} \\ M_{zx}K_{xx} + M_{zy}K_{yx} + M_{zz}K_{zx} & M_{zx}K_{xy} + M_{zy}K_{yy} + M_{zz}K_{zy} & M_{zx}K_{xz} + M_{zy}K_{yz} + M_{zz}K_{zz} \end{pmatrix}$$

Opis: Iloczyn dwóch macierzy M i K oblicza się jako sumę iloczynów odpowiednich wierszy macierzy M i kolumn macierzy K. Wynikiem jest nowa macierz, której elementy są obliczane zgodnie z powyższym wzorem.